

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

23 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion, Catan Liliana, Boico Victor și Plămădeală Ghenadie,

a judecat în ședință, fără citirea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Guțu Tatiana în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 iulie 2022, în cauza penală în privința lui

Boaghe Vladimir Xxxx, născut xxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 11.04.2019 – 18.12.2020;

Instanța de apel: 25.01.2021 – 26.07.2022;

Instanța de recurs: 13.10.2022 – 30.01.2023.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 18 decembrie 2020, Boaghe Vladimir a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu privarea de dreptul de a exercita activități ce țin de administrarea și răspunderea materială a bunurilor altor persoane pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

A fost încetat procesul cu privire la acțiunea civilă din motivul retragerii acesteia de către partea vătămată Culceac Alexandru.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Boaghe Vladimir, acționând cu intenția îndreptată spre dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a cet. Culceac Alexandru, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților, în perioada de timp martie-august 2010, pe teritoriul mun. Bălți, Boaghe Vladimir s-a prezentat lui Culceac Alexandru și membrilor lui de familie cu numele Jucov Vladimir,

care deține funcția de conducător al Biroului Antidrog a Inspectoratului de Poliție, având rang de locotenent-colonel de poliție, i-a comunicat, în mod intenționat, o informație ce nu corespunde adevărului, și anume că poate să acorde ajutor ultimului în angajarea la serviciu în cadrul Serviciului Vamal, fapt pentru ce era necesară o anumită remunerare, astfel dobândind ilegal în mai multe rate de la cet. Culceac Alexandru mijloace bănești în sumă de 4100 de euro, ceea ce constituia conform cursului valutar 65600 lei, 200 dolari SUA, ceea ce constituia conform cursului valutar 2400 lei și 20950 lei, mijloace bănești care erau necesari pentru procurarea uniformei, perfectarea comisiei medicale, eliberarea carnetului de muncă, la fel și un automobil de model „BMW” n/î xxxx în valoare de 40000 lei.

Intrînd în posesia bunurilor nominalizate, Boaghe Vladimir nu și-a onorat obligațiunile sale, însușind bunurile ce aparțin lui Culceac Alexandru în sumă totală de 128350 lei, cauzându-i astfel o daună materială în proporții deosebit de mari.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, în drept faptele inculpatului Boaghe Vladimir întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal - *escrocheria*, adică *dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoase a unei fapte adevărate în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv și viclean, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de către avocatul Duca Denis în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a lui Boaghe Vladimir.

3.1. În motivarea apelului s-a invocat că, la adoptarea sentinței instanța de judecată era obligată, potrivit art. 385 CPP, să soluționeze următoarele chestiuni: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

În acest sens a menționat că, Boaghe Vladimir a primit sumele de bani indicate în învinuire, însă acesta le-a transmis lui Cernogor Alexandr cu scopul de a-l angaja pe Culceac Alexandru la Vama aeroportului Chișinau. Banii au fost primiți pentru a interveni pe lângă persoanele care pretindeau că au influență (Ceronogor Alexandr) în sfera publică de angajare în serviciul vamal. Însă, Boaghe Vladimir nu a săvârșit fapta de care este învinuit, și anume el nu a avut intenția de a însuși bunuri ce aparțin altei

persoane și nici nu a însușit bunurile altei persoane, deoarece el a primit de la Culceac Alexandru bani, pe care i-a transmis lui Cernogor Alexandr.

Astfel, pentru a încadra o faptă ca fiind infracțiune de escrocherie, primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament are loc doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

Mai mult ca atât, angajamentul asumat urmează a fi unul licit, or, în speță angajamentul asumat de Boaghe Vladimir era unul licit, și anume: de a interveni pe lângă persoanele influente de a-l angaja pe Culceac Alexandru la vamă, pe orice cale, în lipsa unui concurs, sau în caz de existență a unui concurs, cu asigurarea că Culceac Alexandru va fi declarat câștigător, și anume la postul vamal de la aeroportul Chișinău.

În asemenea circumstanțe a relevat că, Culceac Alexandru știa cu certitudine că banii trasiți erau destinați pentru a influența funcționarii publici să adopte acte contrare legii, pentru a-l favoriza în a câștiga postul de muncă dorit, deoarece Culceac Alexandru la acel moment deja era absolvent al Facultății de economie și drept al Universității „Alecu Russo” din Bălți, având o pregătire intelectuală înaltă, la fel ca și sora sa Ludmila, care lucra în calitate de contabil-șef și preda ore de economie, având studii superioare, și nu se poate afirma că au fost induși în eroare și că banii transmiși erau pentru careva acte și uniformă.

De asemenea a relevat că, Bondarenco Ludmila a declarat în fața instanței că urma să achite în jur de 4000 de euro, iar la întrebarea apărării a spus că banii erau destinați pentru niște cunoștințe a lui Vladimir pentru a fi angajat fratele său direct la postul vamal al aeroportului Chișinău, fără vreun concurs.

Astfel, elementul material al infracțiunii de escrocherie se realizează printr-o acțiune de inducere în eroare, săvârșită prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate. Prin oricare dintre cele două modalități, făptuitorul îi creează persoanei vătămate o falsă reprezentare a realității, indiferent de mijloacele folosite în acest sens. Aptitudinea unui mijloc de a induce în eroare depinde și de persoana victimei, de gradul de instrucție și educație, mediul din care provine, de starea psihică în care se găsea în momentul săvârșirii faptei. La fel, pentru existența infracțiunii este necesar ca victima să fi fost indusă în eroare, să fi ajuns la o reprezentare greșită a unei situații sau împrejurări, ca rezultat al activității făptuitorului.

Problema delimitării escrocheriei de traficul de influență se pune în mod frecvent în practica judiciară, cele două infracțiuni se deosebesc sub aspectul obiectului juridic. Astfel, la escrocherie sunt încălcate relațiile sociale referitoare la patrimoniu, în timp ce în cazul traficului de influență sunt încălcate relațiile sociale în legătură cu

serviciul în sfera publică. La escrocherie folosul material este obținut ca urmare a inducerii în eroare, în timp ce la traficul de influență făptuitorul obține folosul material în urma promisiunii că va interveni la acel funcționar în legătură cu atribuțiile de serviciu ale acestuia.

Drept urmare, făcându-se referire la prevederile art. 113 alin. (1) și art. 118 alin. (1) și (2) Cod penal, apelantul a considerat că fapta prejudiciabilă săvârșită de Boaghe Vladimir constituie infracțiunea prevăzută la art. 326 Cod penal - *traficul de influență*, iar organul de urmărire penală, cât și instanța de judecată, nu au efectuat o calificare corespunzătoare normelor penale, și drept urmare sentința primei instanțe este una ilegală și neîntemeiată.

Subsecvent a menționat că, partea vătămată Culceac Alexandru care a oferit bunuri pentru o persoană care are/susține că are o influență asupra unei persoane publice a comis fapta prejudiciabilă care întrunește elementele infracțiunii prevazute de art. 326 alin. (1¹) Cod penal.

Distinct a invocat și faptul că, Boaghe Vladimir nu mai răspundea la telefon, după o perioadă de timp, datorită acțiunilor ulterioare a lui Cernogor Alexandr, care la fel nu mai răspundea la telefon, astfel, Boaghe Vladimir a înțeles că promisiunea sa nu se va mai realiza și a încercat să evite discuțiile inutile, a dorit să adune bani pentru a fi restituiți lui Culceac Alexandr și a nu strica relațiile pe care le creaseră cu familia părții vătămate.

La fel, a invocat și faptul că, dacă Boaghe Vladimir ar fi dorit să însușească banii, acesta nu-i restituia, însă în cele din urmă a restituit echivalentul banilor primiți părții vătămate, iar acesta din urmă nu mai are careva pretenții de ordin material sau moral.

Intenția cu care a acționat Boaghe Vladimir, reținută în sentință, este bazată doar pe presupuneri și contrară probelor din dosar, intenția reală fiind traficul de influență și nicidecum dobândirea bunurilor altei persoane.

3.2. Ulterior, avocatul Tatiana Guțu și inculpatul Boaghe Vladimir au depus un apel suplimentar comun, prin care au solicitat admiterea apelului, casarea integrală a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care acțiunile lui Boaghe Vladimir să fie încadrate în baza art. 326 alin. (3) lit. a) și art. 190 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse cu închisoare cu suspendarea executării acesteia potrivit art. 90 Cod penal.

În susținerea poziției respective au invocat că, potrivit alin. (2) art. 1 Cod de procedură penală, procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății, statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel că orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie

pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

În acest sens au remarcat că, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată călăuzindu-se pe principiul prezumției nevinovației, cercetînd nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspuns la toate chestiunile prevazute în art. 385 CPP.

Astfel au relevat că, în rezultatul examinării probelor și a declarațiilor martorilor în cadrul cercetării judecătorești, prin prisma coroborării, vinovăția lui Boaghe Vladimir în comiterea faptei prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal nu s-a dovedit.

În susținerea poziției respective apărarea, făcând trimitere la prevederile art. 51 alin. (1) și art. 52 Cod penal a relatat că, potrivit declarațiilor sale, Boaghe Vladimir, a invocat faptul că în perioada 2008-2009 a făcut cunoștință cu Culceac Ludmila, fratele și mama acesteia. Suma de 3500 euro primiți de la Culceac Alexandru, Boaghe Vladimir i-a transmis-o lui Cernogor Alexandru la parcare aeroportului din mun. Chisinau, unde a mers cu un cunoscut de a-l său pe nume Cesnocov Andrei, care a văzut momentul transmiterii banilor.

Cernogor Alexandru era în uniformă de serviciu și urma să-l angajeze pe Culceac Alexandru la vama aeroportului mun. Chisinau, în schimbul sumei bănești primite. Boaghe Vladimir susține că a fost mințit de către Cernogor Alexandru, menționând că după ce a transmis banii, l-a contactat pe Cernogor Alexandru, dar telefonul era deconectat și ultimul a disparut. Ulterior, a încercat să-l găsească prin intermediul cărorva cunoștințe, însă toți afirmau că Cernogor Alexandru nu a lucrat și nici nu lucrează la aeroportul din mun. Chișinău. La aeroport nu s-a adresat și nici nu a depus plângere la poliție pe acest fapt. După cele întâmplate, aproximativ în anul 2009 el a plecat din țară. Prin intermediul telefonului a comunicat cu Ludmila i-a promis că îi va restitui suma de 3500 euro fratelui său, Culceac Alexandru.

La întrebările procurorului, inculpatul Boaghe Vladimir, a comunicat că, îl cunoștea pe Cernogor Alexandru de aproximativ un an de zile și a făcut cunoștință cu el când se afla la odihnă la Vadul lui Vodă. Cernogor Alexandru i-a povestit lui Boaghe Vladimir că activează la vamă la aeroport. Boaghe Vladimir la acel moment activa în calitate de șofer și de câteva ori l-a condus pe Cernogor Alexandru de la aeroport în careva direcții. Referitor la automobilul ce aparținea lui Culceac Alexandru a menționat că, acesta s-a defectat și l-a lăsat la serviciu auto în or. Fălești, după care Culceac Alexandru urma să-l i-a de la Lupușor Anatolie. Inculpatul afirmă că nu a vândut automobilul lui Lupușor Anatolie, doar l-a rugat să i-l transmită lui Culceac Alexandru.

Boaghe Vladimir a luat cu împrumut 900 euro de la Lupușor Anatolie pentru a achita reparația automobilului, după care a plecat din țară pentru a câștiga bani și a restitui datoriile, iar automobilul a rămas la service auto și Lupușor Anatolie refuza să i-l dea lui Gulceac Alexandru, deoarece Boaghe Vladimir îi era dator cu bani.

Instanța de fond nu a dat o deplină apreciere acestor declarații, or, Boaghe Vladimir a pretins că are influență asupra unor funcționari publici din Serviciul Vamal, respectiv, prin promisiunile făcute și primind sumele de bani cu scopul asigurării unei angajări în Serviciul Vamal acesta a comis o faptă de trafic de influență, iar cele invocate de acuzare și reținute de instanță, și anume: „Boaghe Vladimir nu și-a onorat obligațiunile sale, însușind bunurile ce aparțin lui Culceac Alexandru” nu corespund situației de fapt și de drept.

A mai remarcat că, instanța urma să de-a o apreciere juridică corectă faptelor incriminate lui Boaghe Vladimir și să facă o distincție între escrocherie și traficul de influență.

Astfel, potrivit art. 326 Cod penal, prin trafic de influență legiuitorul a prevăzut următoarele acțiuni: primirea sau extorcarea de bani, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, acceptarea de servicii, bunuri sau avantaje, personal sau prin mijlocitor, pentru sine sau pentru o altă persoană, săvârșite intenționat de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unui funcționar, în scopul de a-l face să îndeplinească ori să nu îndeplinească acțiuni ce intra în obligațiile lui de serviciu, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

La acest capitol se scoate în evidență că, Boaghe Vladimir a făcut declarații în cauza penală, iar acestea urmau a fi verificate corespunzător, inclusiv în vederea unei încadrări juridice corecte a acțiunilor ultimului, obligație ce reiese din prevederile art. 19 CPP.

Astfel, instanța urma să delimiteze infracțiunea de trafic de influență în ipoteza unei influențe susținute, pe de o parte, de infracțiunea de escrocherie (art. 190 CP), pe de altă parte.

În acest sens urmează a se ține cont de faptul că, în cazul escrocheriei remunerația este obținută ca urmare a manoperelor frauduloase, în timp ce în cazul traficului de influență făptuitorul obține remunerația ca efect al promisiunii că va interveni pe lângă factorul de decizie în ale cărui atribuții de serviciu intră soluționarea chestiunii de interes ale cumpărătorului de influență.

Astfel, pentru a reține încadrarea infracțiunii de trafic de influență (art. 326 alin. (1) CP), în ipoteza unei influențe susținute, influența asupra factorului de decizie trebuie să fie credibilă și posibilă (la nivelul atitudinii psihice a făptuitorului). Aceasta înseamnă că făptuitorul la momentul pretinderii, acceptării ori primirii remunerației

ilicite nu are influență, însă el acționează cu intenția de a exercita această influență în viitor asupra factorului de decizie, mizând pe anumite circumstanțe.

Prin urmare, apărarea a susținut că, declarațiile făcute de Boaghe Vladimir au fost susținute de martorul Cescocov Andrei, care fiind audiat în instanța de judecată a declarat că în anul 2010 a mers cu Boaghe Vladimir la o întâlnire la aeroportul din mun. Chișinău. Ajungând, a ieșit o persoană în uniformă și Vladimir urma să discute cu el despre angajarea la serviciu a unei persoane. A asistat la discuția dintre cei doi și a înțeles că persoana în uniformă a fost de acord să-l ajute pe Vladimir în schimbul unei sume de bani. Discuția lor a durat aproximativ 10 min., apoi l-a lăsat pe Vladimir în centrul mun. Chișinău. Nu cunoaște pe cine anume Vladimir dorea să-l ajute cu angajarea la serviciu, la Chișinău cu Vladimir a fost doar o singură dată.

Prin declarațiile respective se atestă intenția inculpatului și delimitarea între pretinsa escrocherie și trafic de influență.

Cu privire la circumstanțele în care Boaghe Vladimir a primit automobilul de model „BMW” n/î xxxx, ce aparținea lui Culceac Alexandru, în valoare de 40000 lei se relevă că, atât organul de urmărire penală, cât și instanța urma să facă o distincție între intențiile lui Boaghe Vladimir la momentul primirii banilor de la Culceac Alexandru în scopul pretinsei interveniri față de factorii de decizie din cadrul Serviciului Vamal în persoana colonelului Cernogor Alexandru, și faptul că automobilul invocat nu a fost primit „cu scopul cumpărării a careva influențe” în interesul lui Culceac Alexandru de a primi funcția. Respectiv, doar în raport cu circumstanțele date fapta urma a fi reținută în acest aspect ca o escrocherie, realizându-se elementele componenete ale infracțiunii date.

În concluzie apărarea a considerat că, prin prisma prevederilor art. 113 Cod penal, instanța de apel urmează să califice corect faptele comise de către Boaghe Vladimir și să recalifice acțiunile ultimului conform art. 326 alin. (3) lit. a) și art. 190 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse echitabile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 iulie 2022, au fost admise apelurile declarate, sentința casată parțial, inclusiv din alte motive decât cele invocate, în latura penală, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Boaghe Vladimir a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal, și în baza acestei Legi i se stabilește acestuia pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de gestionarea bunurilor materiale și a mijloacelor financiare pe un termen de 3 (trei) ani.

Plângerea condamnatului Boaghe Vladimir împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale a fost admisă parțial.

Se constată faptul că Boaghe Vladimir a fost deținut în perioada 27.03.2019 - 13.06.2019 în Penitenciarul nr. 11 Bălți în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale o perioadă de 78 (șaptezeci și opt) zile în calitate de prevenit.

În conformitate cu art. 473⁴ alin. (6) Cod de procedură penală, a fost redusă pedeapsa condamnatului Boaghe Vladimir cu 156 (una sută cincizeci și șase) zile pentru perioada de 78 (șaptezeci și opt) zile în care condamnatul s-a aflat în arest preventiv în Penitenciarul nr. 11 Bălți în calitate de prevenit, cu calcularea a 2 (două) zile de închisoare pentru 1 (una) zi de arest preventiv.

Termenul pedepsei definitive stabilite lui Boaghe Vladimir prin prezenta decizie sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis a fost redus cu 156 (una sută cincizeci și șase) zile.

În rest dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a menționat că, prin sentință, instanța de fond a constatat fapta cu descrierea semnelor calificative a infracțiunii imputate conform textului dispoziției art. 190 Cod penal în redacția nouă. Or, reieșind din analiza textuală a rechizitoriului, instanța de apel a constatat că, faptele de săvârșirea cărora se învinuiește Boaghe Vladimir au fost încadrate potrivit conținutului legal al art. 190 Cod penal în redacția modificărilor operate prin Legea nr. 179 din 26 iulie 2018, în vigoare din 17 august 2018 - „*prin inducerea în eroare*” și „*prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților*”, însă fără a se ține cont că fapta incriminată lui Boaghe Vladimir a fost comisă în anul 2010, urmând a fi reținută în sarcina acestuia elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod penal în redacția anterioară modificărilor din 26 iulie 2018, și anume - „*prin înșelăciune și prin abuz de încredere*”.

Potrivit art. 8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

În pct. 23 al deciziei Curții Constituționale nr. 126 din 15 noiembrie 2018 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 190 alin. (1) Cod penal, este menționat: „*Curtea admite că prin noua redacție a articolului 190 alin. (1) din Codul penal a fost detaliată latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie, legislatorul urmărind scopul eliminării acestei interpretări extensive defavorabile*”.

Or, prin Legea nr. 179 din 26 iulie 2018, în vigoare din data de 17.08.2018, infracțiunea de escrocherie nu a fost decriminalizată, dar a fost concretizată latura obiectivă a acesteia prin modalități alternative de comitere a faptei prejudiciabile.

În aceste circumstanțe s-a atestat că, în acțiunile inculpatului Boaghe Vladimir au fost reținute semnele calificative ale infracțiunii de escrocherie potrivit redacției noi, care la acel moment (martie-august 2010) nu erau prevăzute de legea penală.

Sub acest aspect, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, cercetate și verificate în instanța de apel, instanța de apel a constatat în conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 1)-14) Cod de procedură penală că: *Boaghe Vladimir, acționând în mod intenționat și din interes material, urmărind scopul dobândirii ilicite, prin înșelăciune și abuz de încredere, a bunurilor altei persoane pentru sine, în perioada de timp martie-august 2010, pe teritoriul mun. Bălți, Boaghe Vladimir s-a prezentat lui Culceac Alexandru și membrilor lui de familie cu numele Jucov Vladimir, care deține funcția de conducător al Biroului Antidrog a Inspectoratului de Poliție, având rang de locotenent-colonel de poliție, i-a comunicat, în mod intenționat, o informație ce nu corespunde adevărului, și anume că poate să acorde ajutor ultimului în angajarea la serviciu în cadrul Serviciului Vamal, fapt pentru ce era necesară o anumită remunerare, astfel dobândind ilegal în mai multe rate de la cet. Culceac Alexandru mijloace bănești în sumă de 4100 de euro, ceia ce constituia conform cursului valutar 65600 lei, 200 dolari SUA, ceia ce constituia conform cursului valutar 2400 lei și 20950 lei, mijloace bănești care erau necesare pentru procurarea uniformei, perfectarea comisiei medicale, eliberarea carnetului de muncă, la fel și un automobil model „BMW” n/î xxxx în valoare de 40000 lei.*

Intrând în posesia bunurilor nominalizate, Boaghe Vladimir nu și-a onorat obligațiunile sale, însușind bunurile ce aparțin lui Culceac Alexandru în sumă totală de 128350 lei, cauzându-i astfel o dauna materială în proporții deosebit de mari.

Astfel, instanța de apel a considerat că, acțiunile inculpatului Boaghe Vladimir urmează a fi calificate în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, după indicii calificativi: *escrocheria*, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, care a produs daune în proporții deosebit de mari.

Prin urmare, substituind din oficiu învinuirea formulată lui Boaghe Vladimir, instanța de apel a conchis că au fost respectate prevederile art. 410 Cod de procedură penală, deoarece prin modificările efectuate în învinuire nu a fost agravată situația inculpatului (apelantului), or, după cum s-a reiterat supra, prin Legea nr. 179 din 26 iulie 2018, în vigoare din data de 17.08.2018, infracțiunea de escrocherie nu a fost decriminalizată, dar a fost concretizată latura obiectivă a acesteia prin modalități alternative de comitere a faptei prejudiciabile, astfel ne fiind încălcate prevederile art. 66 alin. (1), (2) pct. 1), 325 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 10 Cod penal, deoarece

calificativele: *înșelăciune* și *abuz de încredere*, care erau în vigoare la momentul săvârșirii faptei, nu majorează volumul învinuirii inițiale, ci din contra - le atenuează.

În continuare, instanța de apel a menționat că, pofida faptului că inculpatul nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, vinovăția acestuia în s-a confirmat prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată de către instanța de fond și verificate prin citire în instanța de apel, și anume: declarațiile părții vătămate Culceac Alexandru; declarațiile martorilor Bondarenco Ludmila, Lupușor Anatolie și Culeac Lidia.

Totodată, vinovăția inculpatului Boaghe Vladimir a fost confirmată și prin probele scrise administrate în instanța de fond și verificate în instanța de apel, și anume: cererea lui Culceac Alexandru din 09.02.2011, prin care a solicitat atragerea la răspundere a lui Boaghe Vladimir Ivan; înscrisuri de ciornă privind anumite sume de bani; procesul-verbal de ridicare din 28.04.2011, potrivit căruia a fost ridicat automobilul de model „BMW 520” cu n/î xxxx de culoare neagră; recipisa din 28.04.2011, prin care se confirmă că Culceac Alexandru a primit spre păstrare automobilul de model „BMW 520” cu n/î xxxx de la ofițerul de urmărire penală; informația prin care se confirmă că proprietarul automobilul de model „BMW 520” cu n/î xxxx era Ocran Corneliu; copia procurii din 29.04.2009, prin care se confirmă că automobilul de model „BMW 520” cu n/î xxxx a fost încredințat lui Culceac Alexandru.

Instanța de apel a constatat lipsa temeiurilor de a pune la îndoială declarațiile părții vătămate, martorilor și probele administrate în faza urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată a instanței de fond și date citirii în instanța de apel, care în ansamblu coroborează între ele și pe deplin confirmă vinovăția inculpatului Boaghe Vladimir în săvârșirea infracțiunii incriminate, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate, poziția acestuia fiind una de apărare și este îndreptată spre eschivarea de la răspundere pentru cele comise.

Astfel, inculpatul Boaghe Vladimir, prezentându-se lui Bondarenco Ludmila, care este sora părții vătămate Culceac Alexandru, sub o identitate falsă, și anume ca fiind Jucov Vladimir, care activează în funcția de conducător a Biroului Antidrog a Inspectoratului de Poliție Chișinău, deținând gradul de locotenent - colonel de poliție, ca urmare a relațiilor amoroase ce s-au creat pe parcurs între Boaghe Vladimir și Bondarenco Ludmila, a dobândit încrederea ultimei și a membrilor familiei sale, iar pe parcurs cunoscând că partea vătămată Culceac Alexandru este absolvent a Universității de stat Alecu Russo din mun. Bălți la specialitatea Economie și Drept și este în căutarea

unui loc de muncă, abuzând de încrederea familiei lui Culceac Alexandru, creată ca urmare a afecțiunii ce o avea Bondarencu Ludmila față de inculpat, prin înșelăciune i-a propus părții vătămate că-l poate ajuta să se angajeze la serviciu în cadrul Serviciului Vamal prin intermediul lui Cernogor Alexandru, care este angajat la Biroul vamal din cadrul Aeroportului mun. Chișinău, iar în rezultat, în mai multe tranșe, a obținut de la Culceac Alexandru bani și bunuri în sumă de 128350 lei, însă ulterior inculpatul Boaghe Vladimir a dispărut, fără a-și onora obligația asumată.

În continuare, având scopul de înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul că automobilul său este defectat, a primit de la partea vătămată Culceac Alexandru în folosință temporară automobilul de model „BMW 520” cu n/î xxxx, pe care în scurt timp, sub pretextul că acesta s-a defectat, i-a comunicat lui Culceac Alexandru că este la un Service auto, de unde îl poate lua oricând, însă în realitate i l-a vândut lui Lupușor Anatolie la pretul de 1700 euro, primind de la ultimul un avans de 900 euro, restul sumei urmând a fi achitată inculpatului Boaghe Vladimir la perfectarea actelor.

Ulterior, victima constatând că Boaghe Vladimir se eschivează, la telefon nu răspundea, iar ca urmare a acțiunilor întreprinse în vederea recuperării automobilului de model „BMW 520” cu n/î xxxx partea vătămată Culceac Alexandru a constat că de fapt inculpatul se numește Boaghe Vladimir și nu Jucov Vladimir, a înțeles că a fost înșelat, în rezultatul căruia s-a adresat după ajutor la organele de drept.

Faptele constatate supra au fost reținute și din declarațiile inculpatului Boaghe Vladimir, care nu neagă faptul că s-a aflat în relații apropiate cu Bondarencu Ludmila, că a promis lui Culceac Alexandru că-l poate ajuta să se angajeze în câmpul muncii în cadrul Serviciului Vamal prin intermediul lui Cernogor Alexandru, iar pentru acesta este necesar de o anumită sumă de bani, în rezultat primind de la Culceac Alexandru suma în mărime de 128350 lei, pe care susține că a transmis-o lui Cernogor Alexandru, precum și faptul că a primit de la Culceac Alexandru în folosință automobilul de model „BMW 520” cu n/î xxxx, care ulterior defectându-se l-a lăsat la un service auto în or. Fălești, negând faptul că l-a vândut lui Lupușor Anatolie, iar banii primiți de la acesta au fost luați cu împrumut.

Cât privește argumentele părții apărării expuse în cererile de apel precum că acțiunile lui Boaghe Vladimir pe faptul primirii banilor de la partea vătămată Culceac Alexandru sub pretextul angajării în câmpul muncii întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, iar pe faptul înstrăinării automobilului de model „BMW 520” cu n/î xxxx întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (1) Cod penal, instanța de apel le-a apreciat ca fiind neîntemeiate și contrare circumstanțelor cauzei din cele ce succed.

Infracțiunea specificată la alin. (1) al art. 326 Cod penal - presupunând ipoteza în care făptuitorul susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine sau funcționar internațional - trebuie deosebită de fapta presupunând înșelăciunea care se referă la relația făptuitorului cu o persoană publică, o persoană cu funcție de demnitate publică, o persoană publică străină sau un funcționar internațional, când făptuitorul pretinde fals că are influență asupra acelui factor de decizie. În ultimul caz, făptuitorul anume pretinde fals, nu susține, cum este specificat în alin. (1) art. 326 Cod penal. În acest caz, răspunderea urmează a fi aplicată pentru infracțiunea prevăzută la art. 190 Cod penal, aceasta deoarece înșelăciunea nu întrunește cerințele pe care trebuie să le aibă înșelăciunea în contextul infracțiunii specificate la alin. (1) art. 326 Cod penal.

În circumstanțele descrise supra, instanța de apel a atestat că, deși inculpatul Boaghe Vladimir a susținut că poate interveni pe lângă careva factori de decizie din cadrul Serviciului Vamal al RM în vederea angajării la serviciu a lui Culceac Alexandru, acesta din start nu a avut posibilitatea de a interveni pe lângă careva persoane, deoarece nici nu cunoștea pe nimeni din cadrul structurii respective, adică a pretins în mod fals că are careva influență, iar în această situație intervine răspunderea penală pentru infracțiunea prevăzută la art. 190 Cod penal și nu cea prevăzută la art. 326 Cod penal, după cum susține partea apărării.

La fel, sunt lipsite de relevanță și declarațiile inculpatului precum că a transmis suma primită de la Culceac Alexandru la un oarecare colaborator vamal pe nume Cernogor Alexandru, or, însuși inculpatul Boaghe Vladimir susține că așa persoană nu a activat niciodată în cadrul Serviciului Vamal.

Mai mult ca atât, nici nu au fost prezentate instanței probe ce ar confirma existența lui Cernogor Alexandru, precum și faptul că ultimul îl cunoaște pe inculpat, a primit de la inculpat careva sume de bani, precum și faptul că a susținut că are careva influență asupra factorilor de decizie din cadrul Serviciului Vamal al RM.

Într-un alt context, la calificarea acțiunilor inculpatului Boaghe Vladimir în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, instanța de apel a ținut cont și de prevederile art. 126 alin. (1¹) Cod penal, potrivit căruia se consideră proporții deosebit de mari valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Prin Hotărârea Guvernului RM nr. 773 din 27.11.2009 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2010 s-a

stabilit că, salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2010 este în mărime de 2950 lei.

În contextul dat, instanța a reținut că, inculpatul Boaghe Vladimir a fost pus sub învinuire pentru faptul că în perioada anului 2010 prin înșelăciune și abuz de încredere a dobândit ilicit bunuri și bani de la partea vătămată Culceac Alexandru în sumă totală de 128 350 lei, sumă care depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate stabilite prin Hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei ($2950 \times 40 = 118000$ lei), adică se atribuie la daune în proporții deosebit de mari.

Astfel, raportând aspectele faptice a cauzei la normele dreptului material specificate mai sus, ascultînd participanții la proces, cercetînd probele prezentate în susținerea învinuirii înaintate, instanța de apel a apreciat că, în speță a fost demonstrată incontestabil, în conformitate cu prevederile art. 27, art. 99 - art. 101 Cod de procedură penală, prin suficiente probe directe, utile și veridice din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblu coroborează între ele, vinovăția inculpatului Boaghe Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal - *escrocheria*, adică *dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșite în proporții deosebit de mari*.

Cu referire la pedeapsa ce urmează a fi stabilită inculpatului Boaghe Vladimir, instanța de apel a menționat că, Boaghe Vladimir a fost găsit vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu închisoare de la 8 la 15 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

Potrivit alin. (5) art. 16 Cod penal, infracțiunea comisă de către inculpat este calificată ca fiind deosebit de gravă.

De asemenea, la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei, instanța de apel a luat în considerație și personalitatea inculpatului Boaghe Vladimir, care nu și-a recunoscut vina, anterior a fost judecat de mai multe ori, inclusiv pentru comiterea unor infracțiuni similare, nu a tras concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării și din nou a comis o infracțiune deosebit de gravă.

Totodată, în sarcina inculpatului Boaghe Vladimir nu s-a stabilit prezența circumstanțelor atenuante sau agravante.

Din considerentele indicate și ținînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de

drept încălcate, instanța de apel a considerat că pedeapsa lui Boaghe Vladimir urmează a fi stabilită sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani.

În calitate de pedeapsă complementară prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, instanța de apel a considerat necesar de a aplica în privința lui Boaghe Vladimir - privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de gestionarea bunurilor materiale și a mijloacelor financiare pe un termen de 3 (trei) ani.

Luînd în considerație că Boaghe Vladimir a fost recunoscut vinovat în comiterea unei infracțiuni din categoria celor deosebit de grave, în temeiul alin. (4) art. 72 Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei decizii de către Boaghe Vladimir urmează a fi executată în penitenciar de tip închis.

La fel, instanța de apel a considerat necesar de a menține fără modificări dispozițiile sentinței în latura acțiunii civile și a corpurilor delictive.

Cu referire la cererea inculpatului Boaghe Vladimir privind recunoașterea condițiilor inumane de detenție, instanța de apel a atestat că, pe parcursul examinării cauzei în instanța de apel inculpatul Boaghe Vladimir a depus plângere împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cu solicitarea reducerii pedepsei în conformitate cu prevederile art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală.

La data de 21.06.2021, administrația Penitenciarului nr. 11 Bălți a prezentat instanței de apel raportul întocmit în temeiul art. 473³ alin. (3) Cod de procedură penală asupra condițiilor de detenție contestate.

Din raportul prezentat, instanța de apel a conchis că, Boaghe Vladimir a fost deținut în Penitenciarul nr. 11 Bălți în calitate de prevenit în perioada de la 27.03.2019 până la 13.06.2019, o perioadă totală de 78 zile, iar începând cu data de 18.12.2020 până la moment se deține în penitenciar cu statut de condamnat.

În plângerea depusă inculpatul Boaghe Vladimir a invocat deținerea sa în condiții inumane și degradante.

Astfel, ținând cont de materialele prezentate, instanța de apel a constatat că, Boaghe Vladimir s-a aflat în detenție în Penitenciarul nr. 11 Bălți în perioada de la 27.03.2019 până la 13.06.2019, adică 78 zile în condiții de supraaglomerare, cu nerespectarea standardului național de cel puțin 4 m² per deținut.

Având în vedere distincția normelor procedural penale aplicabile în dependență de calitatea persoanei la momentul deținerii sale în penitenciar până la pronunțarea unui verdict judiciar pe fondul cauzei penale, instanța de apel a dispus în temeiul art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, reducerea pedepsei inculpatului

Boaghe Vladimir, aplicând formula de reducere a două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, și anume cu 156 (una sută cincizeci și șase) zile ($78 \times 2 = 156$).

În rest, ce ține de constatarea condițiilor inumane de detenție în privința inculpatului Boaghe Vladimir după pronunțarea sentinței Judecătorei Bălți sediul Central din 18 decembrie 2020, instanța de apel a menționat că, atare chestiune ține de competența exclusivă a judecătorului de instrucție în temeiul art. 473² CPP, dat fiind faptul că această perioadă se referă la detenția persoanei deja cu statut de condamnat.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Guțu Tatiana în numele inculpatului, care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 13) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

5.1. În motivarea celor solicitate partea apărării indică următoarele aspecte:

- instanța de apel examinând cauza a reținut faptul că inculpatul Boaghe Vladimir a fost pus sub învinuire pentru faptul că în perioada anului 2010 prin înșelăciune și abuz de încredere a dobândit ilicit bunuri și bani de la partea vătămată Culeac Alexandru în sumă totală de 128 350 lei, sumă care depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate stabilite prin Hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei ($2950 \times 40 = 118000$ lei), adică se atribuie la daune în proporții deosebit de mari.

Conform prevederilor art. 126 Cod penal, în vigoare la momentul comiterii faptei adică anul 2010 (1) *Se consideră proporții deosebit de mari, proporții mari valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care, la momentul săvârșirii infracțiunii, depășește 5000 și, respectiv 2500 unități convenționale de amendă.*

Potrivit noilor modificări la art. 126 Cod penal (1) *Se consideră proporții mari valoarea bunurilor dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.*

[Art. 126 alin. (1) modificat prin LP247 din 29.07.22, M0267-273/26.08.22 art. 566; în vigoare la 26.08.22]

(1¹) *Se consideră proporții deosebit de mari valoarea bunurilor dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.*

[Art. 126 al. (1¹) modificat prin LP247 din 29.07.22, M0267-273/26.08.22 art. 566; în vigoare la 26.08.22];

- instanța de apel pentru a putea reține „înșelăciunea și abuzul de încredere” partea acuzării urma să modifice învinuirea adusă lui Boaghe Vladimir, fapt care n-a fost efectuat;

- vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată călăuzindu-se pe principiul prezumției nevinovăției cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspuns la toate chestiunile prevăzute în art.385 CPP.

Instanța de apel nu a interpretat corect probele administrate în raport cu circumstanțele cauzei și nu a dat o apreciere juridică a acestora, respectiv a adoptat o decizie ilegală;

- instanțele de fond nu au dat o deplină apreciere declarațiilor făcute de inculpat de unde urma a fi stabilită intenția acestuia, or, Boaghe Vladimir a pretins că are influențe asupra unor funcționari publici din Serviciul Vamal, respectiv prin promisiunile făcute și primind sumele de bani cu scopul asigurării unei angajări în Serviciul Vamal acesta a comis o faptă de trafic de influență;

- instanța de apel a reținut faptul că în speță, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului de cupiditate și că Boaghe Vladimir a acționat cu intenție directă în scop de cupiditate, or, după primirea bunurilor descrise în partea descriptivă a prezentei decizii, nu și-a îndeplinit angajamentele asumate pe motiv că nu deținea asemenea drepturi, deoarece a pretins în mod fals că are influență asupra factorilor de decizie din cadrul Serviciului Vamal. La fel, scopul de cupiditate a inculpatului Boaghe Vladimir se confirmă și prin acțiunile acestuia de înstrăinare a automobilului de model „BMW” primit de la partea vătămată. Or, în situația în care am admite ipotetic că automobilul s-a defectat și a fost lăsat la un auto service din or. Făleşti, acesta urma să-i comunice despre aceasta părții vătămate, dar nu să-l înstrăineze. Instanța de apel eronat a reținut acest fapt, or, reieșind însăși din declarațiile părții vătămate Culeac Alexandru, ultimul declară că „după ceva timp, Vladimir l-a telefonat pe Alexandru și i-a comunicat că automobilul s-a defectat și că se află la service auto în or. Făleşti”.

Astfel, instanța urma să de-a o apreciere juridică corectă faptelor încriminate lui Boaghe Vladimir și să facă o distincție între escrocherie și trafic de influență.

Anume prin declarațiile făcute de Boghe Vladimir și care au fost susținute de martorul Cesnocov Andrei se atestă intenția inculpatului și delimitarea între pretinsa escrocherie și trafic de influență, care fiind audiat în instanța de judecată a declarat că în anul 2010 a mers cu Boaghe Vladimir la o întâlnire la aeroport în mun. Chișinău,

Ajungând, a ieșit o persoană în uniformă și Vladimir urma să discute cu el despre angajarea la serviciu a unei persoane. A asistat la discuția dintre cei doi și a înțeles că persoana în uniformă a fost de acord să-l ajute pe Vladimir în schimbul unei sume de bani. Discuția lor a durat aproximativ 10 minute, apoi l-a lăsat pe Vladimir în centrul mun. Chișinău. Nu cunoaște anume pe cine Vladimir dorea să-l ajute cu angajarea la serviciu, la Chișinău cu Vladimir a fost doar o singură dată;

- partea acuzării n-a demonstrat intenția lui Boaghe Vladimir de a însuși banii primiți de la Culeac Alexandru, or, însăși Boaghe Vladimir a declarat că a comunicat prin intermediul telefonului cu Ludmila și i-a promis că va restitui suma de 3500 euro fratelui său, Culceac Alexandru și a plecat peste hotare pentru a câștiga banii respectivi și ai întoarce, ultimul n-a negat faptul primirii banilor, pe când să fi acționat cu intenția de a însuși banii ca pentru sine, Boaghe Vladimir putea să nege vehement faptul primirii banilor. Dar totuși Boaghe Vladimir s-a ținut de cuvânt și a restituit lui Culeac Alexandru echivalentul banilor primiți și acesta nu are pretenții de ordin material. Iar automobilul a fost ridicat de colaboartorii de poliție și restituit părții vătămate încă la momentul adresării acestuia la organele de drept.

Intenția, scopul de cupiditate care instanța de apel a reținut-o în decizia adoptată este bazată doar pe presupuneri și este contrară probelor din dosar, intenția reală fiind în a trafica influența și nicidecum de a dobândi bunurile altei persoane ca pentru sine.

În rest invocă argumente similar celor invocate în cererea de apel.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod procedură penală, procurorul a depus referință care a pledat pentru admiterea recursului declarat, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet judecată.

7. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, cu casarea totală a deciziei și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

După cum rezultă din conținutul cererii de recurs declarat în speță, aceasta este bazată pe temeiurile pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 13) Cod de

procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când **6)** instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se soluțiază ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, **8)** nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, **13)** a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului.

Analizând minuțios actele dosarului, Colegiul penal lărgit conchide că, în speță, este incident temeiul de casare prevăzut de pct. **6)** din alin. (1) al art. 427 din Codul de procedură penală - *instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Primordial, Colegiul penal lărgit constată că potrivit rechizitoriului, Boaghe Vladimir a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, după indicii calificativi - „dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinate de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune în proporții deosebit de mari” (f.d. 102, vol. I). În conținutul rechizitoriului, întocmit la 10.04.2019, a fost descrisă următoarea situație de fapt „Boaghe Vladimir, acționând cu intenția îndreptată spre dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane **prin inducerea în eroare a cet. Culceac Alexandru, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților, în perioada de timp martie-august 2010, pe teritoriul mun. Bălți, Boaghe Vladimir s-a prezentat lui Culceac Alexandru și membrilor lui de familie cu numele Jucov Vladimir, care deține funcția de conducător al Biroului Antidrog a Inspectoratului de Poliție, având rang de locotenent-colonel de poliție, i-a comunicat, în mod intenționat, o informație ce nu corespunde adevărului, și anume că poate să acorde ajutor ultimului în angajarea la serviciu în cadrul Serviciului Vamal, fapt pentru ce era necesară o anumită remunerare, astfel dobândind ilegal în mai multe rate de la cet. Culceac Alexandru mijloace bănești în sumă de 4100 de euro, ceea ce constituia conform cursului valutar 65600 lei, 200 dolari SUA, ceea ce constituia conform cursului valutar 2400 lei și 20950 lei, mijloace bănești care erau necesari pentru procurarea uniformei, perfectarea comisiei medicale, eliberarea carnetului de muncă, la fel și un automobil de model „BMW” n/î EDAZ 400 în valoare de 40000 lei.**

Intrînd în posesia bunurilor nominalizate, Boaghe Vladimir nu și-a onorat obligațiunile sale, însușind bunurile ce aparțin lui Culceac Alexandru în sumă totală de 128350 lei, cauzându-i astfel o daună materială în proporții deosebit de mari”.

Colegiul reține că, deși inculpatul Boaghe Vladimir a săvârșit infracțiunea imputată până la modificările operate prin Lege nr. 179 din 26 iulie 2018, infracțiunea de escrocherie fiind consumată sub acțiunea legii de până la aceste modificări, când escrocheria era definită ca „dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere”, prima instanță l-a recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal (redacția nouă), fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis cu privarea de dreptul de a exercita activități ce țin de administrarea și răspunderea materială a bunurilor altor persoane pe un termen de 3 (trei).

Fiind investită cu judecarea apelurilor declarate de către partea apărării și inculpat, instanța de apel a admis apelurile declarate, a casat sentința Judecătorei Bălți, sediul Central din 18 decembrie 2020, și a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Boaghe Vladimir a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu privarea de dreptul de a exercita activități ce țin de administrarea și răspunderea materială a bunurilor altor persoane pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În conformitate cu art. 473⁴ alin. (6) Cod de procedură penală, a fost redusă pedeapsa condamnatului Boaghe Vladimir cu 156 (una sută cincizeci și șase) zile pentru perioada de 78 (șaptezeci și opt) zile în care condamnatul s-a aflat în arest preventiv în Penitenciarul nr. 11 Bălți în calitate de prevenit, cu calcularea a 2 (două) zile de închisoare pentru 1 (una) zi de arest preventiv.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a descris următoarea situație de fapt „Boaghe Vladimir, acționând în mod intenționat și din interes material, urmărind scopul dobândirii ilicite, **prin înșelăciune și abuz de încredere**, a bunurilor altei persoane pentru sine, în perioada de timp martie-august 2010, (...)” (f.d. 153, vol. II).

În acest sens, Colegiul penal lărgit stabilește că argumentul indicat de avocatul inculpatului în recursul declarat, precum că „Instanța judecă cauza numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Astfel, instanța de apel pentru a putea reține „înșelăciunea și abuzul de încredere”, partea acuzării urma să modifice învinuirea adusă lui Boaghe Vladimir, fapt ce n-a fost efectuat”, este unul valid în această cauză.

Or, analizând decizia recurată, Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel în motivarea soluției adoptate, constată fapta ca săvârșită de către inculpat potrivit calificativelor din redacția veche a dispoziției art. 190 Cod penal, și anume prin *înșelăciune și abuz de încredere*.

Statuând asupra celor menționate, Colegiul penal lărgit reține că, potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, *judicarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*.

Deși, instanța de apel face referire la norma menționată supra, și atestă că *„reieșind din analiza textuală a rechizitoriului Colegiul penal constată că, faptele de săvârșirea cărora se învinuiește Boaghe Vladimir au fost încadrate potrivit conținutului legal al art. 190 Cod penal în redacția modificărilor operate prin Legea nr. 179 din 26 iulie 2018, în vigoare din 17 august 2018 - „prin inducerea în eroare” și „prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților”, însă fără a se ține cont că fapta incriminată lui Boaghe Vladimir a fost comisă în anul 2010, urmând a fi reținută în sarcina acestuia elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod penal în redacția anterioară modificărilor din 26 iulie 2018, și anume - „prin înșelăciune și prin abuz de încredere” (f.d. 152, vol. II), ulterior indică contradictoriu că „substituind din oficiu învinuirea formulată lui Boaghe Vladimir, Colegiul penal conchide că au fost respectate prevederile art. 410 Cod de procedură penală, deoarece prin modificările efectuate în învinuire nu a fost agravată situația inculpatului (apelantului), or, după cum s-a reiterate supra, prin Legea nr. 179 din 26 iulie 2018, în vigoare din data de 17.08.2018, infracțiunea de escrocherie nu a fost decriminalizată, dar a fost concretizată latura obiectivă a acesteia prin modalități alternative de comitere a faptei prejudiciabile, astfel ne fiind încălcate prevederile art. 66 alin. (1), (2) pct. 1), 325 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 10 Cod penal, deoarece calificativele: înșelăciune și abuz de încredere, care erau în vigoare la momentul săvârșirii faptei, nu majorează volumul învinuirii inițiale, ci din contra - le atenuează” (f.d. 153 verso, vol. II).*

Colegiul, califică o asemenea motivare ca fiind una divergentă și inacceptabilă, or, este necesar ca în mod judicios, cu o argumentare temeinică și suficientă, să fie rezolvate problemele de drept apărute în cadrul judecării, cu excluderea contradicțiilor și incertitudinilor existente, având în vedere, că lipsa unei motivări corespunzătoare dintr-o hotărâre judecătorească afectează grav echitatea acestei proceduri.

Mai mult ca atât, Colegiul penal lărgit efectuând o analiză textuală a părții motivante a deciziei instanței de apel deduce, că aceasta nu cuprinde relevarea considerentelor ce ar fi clare și întemeiate legal asupra concluziilor formate în rezultatul verificării sentinței contestate de partea apărării, în raport cu motivele invocate de părți și circumstanțele reale ale acestei cauze.

Drept urmare, Colegiul penal lărgit conchide că erorile comise de către instanța de apel nu pot fi corectate în instanța de recurs și se impune remiterea cauzei la rejudecare, cu distribuirea acesteia altui complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe corespunzător și în strictă conformitate cu prevederile legii penale și procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie și nemijlocit de motivele casării acesteia, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Guțu Tatiana în numele inculpatului, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 iulie 2022, în cauza penală în privința lui Boaghe Vladimir Xxxx, și dispune rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă căilor de atac.

Decizia motivată semnată la **28 februarie 2023** și pronunțată integral la **16 martie 2023**.

Președinte:

Toma Nadejda

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana

Boico Victor

Plămădeală Ghenadie